

[Steenholdt]

givet det grønlandske hjemmestyre denne mulighed, havde man bevidst forsømt det vigtigste område i hjemmestyretanken.

På én måde forstår jeg udmærket de danske fagforeningsfolks harme over for SIK, men for SIK har det vist været meget svært at handle mod sine egne medlemmers interesser. De fleste medlemmer af SIK er lokalt lønnet, og de vil i samlet trop lønningsmæssigt nærme sig de såkaldt bedrelønnede. Dette er i øvrigt også landstingets såkaldte løndjævningspolitik.

Jeg beklager, at telefolkenes talsmand i den grønlandske radio betegnede SIK som forræderorganisation. Sådanne beskyldninger får man rettet mod sig, når man tænker på sine egne folk i forreste række i en sådan situation.

Jeg vil med disse ord anbefale lovforslaget til vedtagelse, og idet jeg erindrer om, at et enigt landsting i Grønland er gået ind for et indgreb over for telegrafiststrejken, er det mit håb, at ikke blot min kollega fra Grønland, hr. Preben Lange, men også det parti, som han og hans parti, siumut, samarbejder med, nemlig SF, har mod til at stemme for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg bliver nødt til at gøre hr. Steenholdt opmærksom på, at vi netop præciserede, at vi ikke kunne stemme for forslaget.

Preben Lange (Grønl.):

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, at mit parti, siumut, fortsat har respekt for den frie forhandlingsret, selv om vort landsstyre gennem længere tid har ønsket, at regeringen ville gribe ind over for den strejke, som har berørt store dele af det grønlandske samfund.

Jeg vil også benytte lejligheden til at understrege, at det er en lønpolitisk målsætning i Grønland, at der sker en gradvis reduktion af den lønforskel, der er mellem den hjemmehørende befolkning og det udsendte, altså tilkaldte, danske personale, altså en gradvis afskaffelse af fødestedskriteriet, som virker diskriminerende over for den hjemmehørende gruppe, grønlænderne.

Det kan ikke nytte ud fra en helhedsvurdering af det grønlandske samfunds situati-

on, at vi i denne sag lader os diktere af nogle ønsker om, at en bestemt gruppe – i dette tilfælde en gruppe, der i Grønlandssammenhæng er forholdsvis velbemidlet – forsøger at opnå samme lønninger som i Danmark, hvor skattetrykket er helt anderledes end i Grønland. Forholdene i Grønland og Danmark er forskellige, og derfor mener vi i siumut, at man ikke kan arbejde i Grønland og forlange at blive behandlet på samme måde som i Danmark. De strejkende har gennem deres aktion ramt de mest vanskeligt stillede – jeg gentager: de mest vanskeligt stillede – nemlig den del af befolkningen, der bor i yderdistrikterne. Det er ikke rimeligt, at den del af den grønlandske befolkning, der i forvejen er vanskeligt stillet næsten i alle henseender, også skal være offer for en faglig aktion iværksat af en befolkningsgruppe, der har langt højere indkomster end de, som strejken går ud over.

Fra siumuts side hilser man med tilfredshed og glæde, at regeringen nu har indset situationens alvor, men indgrebet burde måske have fundet sted på et tidligere tidspunkt. Det bør understreges, at det ud fra siumuts synspunkt er glædeligt, at regeringen har taget skridt til at fastholde den lønpolitik, som bevirker, at man gradvis kan afskaffe fødestedskriteriet, så man ikke fortsat uddyber kløften mellem danske og grønlandske lønninger i Grønland.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til lovforslag nr. L 67 om aflæsning af radiotelegrafiststrejken i Grønland, hr. Dohrmann, har ordet.

Dohrmann (FP):

De to lovforslag, fremskridtspartiets og regeringens, har det samme hovedsigte, nemlig at den igangværende telegrafistkonflikt i Grønland aflæses hurtigst muligt.

Det, der adskiller de to forslag, er selve måden, man vil gøre det på. Regeringen foreslår, at man giver et løntillæg på 5,5 pct. Der foreligger ikke nogen nærmere begrundelse for, hvorledes man har fundet frem til, at 5,5 pct. skal være det magiske tal, som skal være en rimelig udgang på denne konflikt, og vi foreslår, at der nedsættes en voldgiftsret med 5 medlemmer, nemlig landsdom-